

23. szám.
Junius 10. 1877.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár : Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal** : Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja** : 5 hasábos nonpareille sor 10 kr.

XX. évfolyam.

MOST MÁR FEGYVERRE!..

Most már fegyverre, ha van istenünk!
Határainkon zúg már ellenünk!
Nem halljátok-e az őrtálló Kárpát
Erdőiben fejszéik csattogását?
Minden csapás, mely e fákat találja,
Reád van mérve, magyarok hazája!

Arczunkon ég még a testvéri csók,
Mely hü barátság elő tüze volt,
Hogy jó- rossz sorsban egymást el nem hagyjuk.
Hősök legyünk most, és ne gyáva fatytyuk!
E csók helyén ég szégyen is, s bosszút kér:
Orosz kéz szennyne, — mossa le orosz vér!

S a testvért ne csak lássuk szeretőn:
Legyünk baráti ott, a harcmezőn.
Ne gúnyoltassuk nemzetünk nevét ki,
Hogy csak ölelni tud karunk, nem védni.
Szégyen ránk vesztők, nem menvén segélyül,
Szégyenletesb, ha győznek nálunk nélkül!

Két isten van velünk, Alláh s Hadúr!
Megállunk tántorithatatlanul!
S nem jót akar, ki gyöngének hiesztel!
Hogy kik vagyunk, majd megmutatjuk tettel,
Ha zivatarként csap két világszélre
A századok két legvitézebb népe!

Ki az oroszra rá mutat: jerünk,
Pusztítsuk el! — az a mi emberünk.
De isten légyen irgalmas kegyelmes,
Ki czinkosul vinne e vérebekekhez!
Áruló testén nyisson utat kardunk,
A háboruba azon át rohanjunk!

Bartók Lajos.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Adámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Maga mig mindig szenvedti hallucinatio-
ban, hogy folyja most haboru?

Izs követeli fenyem egettetett irdekeink
megvidisire interventiot Andrassy groftul?

Nagyon csalodik maganak, ha kizpeli hogy
van haboru!

Muszka is török is csupán csag szelöz-
teti katonakat. E végre indulya Konstanti-
napolybul török Peterburgszki felé, muszka meg
indulya Peterburgszkiból Konstantinapoly felé.
E csag kijutazas. Minden alomason fo-
gagyak irkezőket agyu üdvlelővisel; török va-
rost kivilagitnak muszkek, muszkavarost török-
kők. Vige lesz legfurcsab: törtinik megirkezés
mindkit főstaczióra e c z e r e: akor egyik meg-
kiri baracsagosan masikat: elig vot mulacsag-
nak enyi, gyerunk haza te is én is. Vagy ha
török meg muszka érzi magát othon joban
mint ithon: hat maragya ot ithon is it othon.
Ez lesz derik megoldasa kirdisnek, a ki mar
nem is keleti hanem iszak-keleti. Goddam!
csag ugy ne megolgyak, mint mink iszak-keleti
vasutat!

Tovaba, minthogy föld kerek, is forogja:
adig jönnek előre: mig török haza, muszka pedig
haza ér. (Ambar alatomos muszka sokszor
hatralya is, hogy halasza hazairkezist!)

Tovaba hogy nem komolyan megy harc-
zatic: documentalja bevet varak mingyart
visszakinalasa. Batumnal pildaul napal Ale

basa elveri magaslatokrnl muszkat: is icza-
kara megint bocsatya visza aludnyi; masnap
megint veri el. Is ez igy megy naprnl napra,
tehat proBATUM est.

Tovaba golyok is inkab csak golyhok
mint golyok, mert fejük belül üres, (mint tes-
szem bomba), s lesznek megtöltve bizonyosan
csag ides lekvaral.

Azután nem figyelte barátom szempiter-
vari sürgönyök szavaira; »Finyes győzelem!
Eleste i muszka!« Eleste? Este mar el ba-
ratom uram? bizonyosan este, többször izs;
hat nem kelte is fel? De azt azirt ugye nem
kidoboltata, ugys tudni valo. Nem különbön
törtinik ugynevezett »csatatiren.« Irjak hogy
»1000 kozak eleste« (be istörhete orat, ha
eleste sok vutkitol), de nem irjak, hogy »meg-
halt.« Adig ne busulyunk.

Hogy pedig egy muszka-utasz szazad mar
erdili havasokon vagdosa fat: aba se latok
fenyegetöt. Keresik bizonyosan donganak valot,
mert az idin igirkezi bö szüret Sziberiaban.

Azir bizony senki ne szutyongason kül-
ügyminisztert bagatell kirdisel: hogy megvarja
e ö exellentiaja mig a haz kigyul fejünk
felet, vagy raüt gyujtogato kezire mikor még
dugja tüzes kóczot ereszbe? Mit neki ke-
leti kirdisz? Keresi feleletet bizonyosan va-
lami colosalisab kirdisre.

alazatozs szolgaja.

J. Z.

Politikai suorogatum.

Párizs. — Inkább IV. Napoleon mint még
egyszer öt milliárd. *Mac-mahon.*

Párizs. — Inkább ujra 5 milliárd kiadás, mint
mégegyszer egy napoleon, bevétel. *Gambetta.*

London. — A holdnak nagyobb hatása van az
angolokra mint a rubeleknek! *Gladston.*

Berlin. — A párizsi világkiállitást ugy kell
venni, hogy akkorra az egész világ, sőt a párizsi
demimonde is fegyverben lesz kiállitva. *Bismark.*

Athén. — Az események thermopszlyai kutya-

szoritójába kerültünk. Most már csak egy Leomy-
dasra volna szükségünk. *Komoodürosz.*

Prága. — A szláv-ügy uj vértanuiért ünnepe-
lyes requiem tartatik. Az orosz sebesültek számára
50,000 csehpmasz és 200 hektoliter vutki küldetett.
Pan Rieger.

Örömhír.

Ő felsége a CZÁR Bukarest után Budapestet
is szerencsétetni szándékozik egész suitejével.
Az utak megjelölése czéljából már meg is rendelt
tizenkét muszkavezetőt.

MUSZKARAJZOK.

A czárfiak szindarabot játszanak.

Ha már czár kell, akkor az én ideálom a czárok között csak Pál.

Az nem csak otthon tudott rendet tartani: a katonának a haját czopfba fonatta s behajporoztatta,

nem álltak rá az indítványára elég gyorsan, mind valamenynyi császárját és királyát Európának kihívta egyenkint egy szál kardra! S szent igaz, hogy serpenyőbe aprította volna valamenynyit, ha az

oroszkok maguk meg nem akadályozták volna e hősi szandékát. Deputatot küldtek fel hozzá a három Subow testvér vezetése alatt, s azok olyan szépen kapaczitáltak a czárt, hogy Subow Miklós megfogta a torkát, Subow Valerián és Subow Plato pedig nyakára hurkolták a saját övét s ilyen módon menynyei lakost csináltak belőle. Lelki üdvért fogadalmi templom emeltetett.

Miklós czárrul mindenki tudja, hogy igen jó családapa volt. Ezt azok a népek is bizonyíthatják, a mik szerencsések voltak magukat az ő gyermekeinek nevezhetni.

Palotájában gyermekeinek szobája oly közel volt az ő dolgozó szobájához, hogy maga ellenőrizhette azoknak a magaviseletét. Sokszor kellett neki közöttük igazságot tenni. Sándor a trónörökös, szelid fiú volt, Constantin annál vadabb. Az öcs mindig megtépázta a bátyját. Nem is csinált belőle titkot, hogy nem szereti az első szülöttet. Egyszer azon kapta az apja, hogy Oroszország mappáján veres krétával vonalakat húzogatót a gyerek.

»Mit csinálsz?»

»Osztom az országot. Ideig elég lesz a bátyámnak: a többi meg nekem.«

Máskor meg azt kérdezte az apjától.

»Ugy e, engem azért hínak Constantinnak, hogy Constantinapoly az én városom legyen.«

Mikor tiz esztendőskorában a czár Constantinkinevezte »főadmirálnak«: bátyja is meglátogatta őt az admirálhajón, hogy gratuláljon neki.

s ha kocsival találkozott az utcán, a benne ülőnek le kellett szállnia a kocsiból, s a térdét meghajtania előtte; (úgy is illik!) — hanem a külhatalmakat is ránczba tudta szedni. Mikor egyszer megharagudott Angliára, felhívta a többi európai hatalmakat, hogy kössenek vele Anglia ellen szövetséget; s hogy azok

A kis admirál pedig azzal fogadta a bátyját, a trónörökös, hogy becsukatta az áristomba: hogy mert az ő admirali engedélyének kikérése nélkül az ő hajójára lépni!

Mikor még kis gyerekek voltak mind a ketten: egy napon irtóztató lármát, kiáltozást hall a czár a gyermekszobából.

Ijedten rohan át; el nem tudta gondolni, mi baj van? De még jobban megdöbbsent, a mint az ajtót kinyitotta s maga előtt látta a következő jeletet.

Sándor, a trónörökös a földön hevert, Constantin pedig a mellére térdelt és a kezeit összehfogta, a míg a két játszó pajtás egy övet Sándor nyakára hurkolva, azt fojtogatni látszott: Sándor ez alatt kétségbeesett hangon kiáltozott: »kegyelem, kegyelem!«

»Mit csinálnak önök itt?« rivalt rájuk a czár.

Azok el kezdtek nevetni.

»Szindarabot játszunk;« magyarázta Constantin.

»Miféle szindarabot?«

»Hát — Pál czár meggyilkoltatását.«

. . . A saját dedapjuk meggyilkoltatását választották ki színműtárgynak! — Ilyen nagyszerű gondolat csak orosz agyban születhetik!

Miklós megszidta az egész truppot s mingyárt ki is adta nekik a taniemet is, meg a játékdíjat is.

»Önök hárman, a mért ilyen gyászeseményt választottak komédia tárgyul, s a trónörökös személye ellen felemelték kezeiket, három napi börtönt kapnak kenyéren vizen.«

És aztán a trónörököshöz fordult.

»Ön pedig, a mért anynyira megalázta magát, hogy kegyelemért ordított, hét napi börtönt kap! Egy orosz uralkodónak soha sem szabad azt a szót kiejteni: »kegyelem.«

Nem is ejtették azt ki azóta.

Se kérve — se adva. —

K—s M—n.

Az orosz-oláh táborból.

Plojest, junius 6.

A CZÁR itt van! Ide fog zárandokolni a nagy szerb király is, a czáros. Jönni fog Hellasz dicső királya is, kinek táborát csupa komonduroszok képezik. Üdvözölni fogja a czárt O is afféle czárhatnám ember. Az oláh királyu Karolu már rég elhatározta, hogy ezentul lóháton fogja őrizni a juhokat. Mert most nagyon fennhordja, mióta oláhkirály, a fejét. A kiralyi bótját kevélységből nem is maga hordja, hanem rangosan egy kozák markával fogatja az egyik végét a boldogat; hanem a másik végével aztán; O fölsége különben az oroszok garázdálkodásaiért nem haragszik. Mint királylyá proklamátatása is bizonyítja, érti a tréfát.

A bukeresti kormány ép most adta ki a rendeletet, hogy minden katona rokkjára óriási, emberfölötti alakok festessenek; és ez igen ügyes taktika. Mert a török most azt fogja gondolni, hogy itt emberfölötti lényekkel lesz dolga s félve fog megfutnodni.

PAPSAJT.

A szombathelyi püspök Szabó, kassai püspök Schusster, a veszprémi Kovács. Hja! szegény az eklézsia, a szegény magyar püspök meg nem élhet, ha valami mestersége nincs.

Színházi fakovák.

„Pauli és Virginia.“

MASSÉ Pál többsébből került ki ez a virgonai, hanem azért szüzdohány. Hol rá a »primadonna immaculata?!« De azért ég, pompásan ég, ha Bianca gyujt is rá.

*

Francia tüzzel sziporkázik, de nem elég erős. Virginia, de nem préselt. Voltaképen csak »Pauli és Brittanika.« (Flór.)

*

»Pauli és Brittanika« egész boldogsága különben azon mulik, hogy Pauli nem éri fel Brittanika ajkait. Egy Brittanika pedig nem ereszkedhetik le egy ilyen — »kurczé-hoz!« Pedig a kurczé Brittanianka mellett is szelelt olyan jól azon a végén melyen rágyujtatott, hogy megért egy trabucellot.

*

Lesz tehát a resumee in fine finali:

»Pauli és Virginia.«

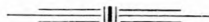
»Pauli és Brittanika.«

»Kurcze és Brittanika.«

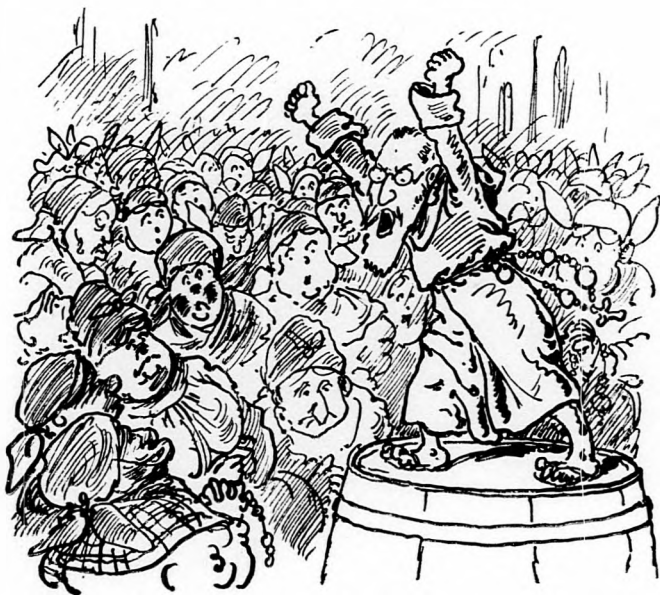
»Trabucello és Brittanianka.«

*

Lehman kitett magáért ámbátor a nemzeti színháznak festett. Egész lehmanadé tenger hullámozott elénk a végjelenetben. Jó lesz az az úszó opera számára.

A milyen a szentbeszéd, olyan a hallgatóság.

Pater Lonkay a „magyar állami“ a „nép“-szerű tribünön.

Főtiszt. Jósika a szentegyházi prédikálószeken.

Sándor császár azt üzente. . .

Egy rég felejtett melodiára éneklé Görbei Sártur.

Sándor császár azt üzente,
Moldvában a regemente.
Ha majd Erdélyből üzeni,
Közelebb kell hozzá menni.
— Éljen a muszka!

Volt nekem eddig is bérem,
De ezzel már be nem érem,
Gondot viselnek felettem,
Erdélyben director lettem.
— Éljen a muszka!

Ha Sándorhoz bevergődöm,
Utitársnak beszegődöm.
Kalapom szememre vágom,
S átcsuszunk a Királyhágón.
— Éljen a muszka!

Bug a gerle mikor páros,
Meglátsz engem még, Világos!
Visszajövet ha rá érünk,
Hozzá még egyszer betérünk.
— Éljen a muszka!

Homlokod mért olyan borus,
Negyvenyolczas mankós koldús?
Kongyos éhes vagy, vén baka?
Maga vagy annak az oka!
— Éljen a muszka!

Muszka, kozák az én párom,
Aludj szépen, „tizenhárom“!
S hogy meg ne und a sok alvást,
Küldök majd egy rakás bajtárst.
— Éljen a muszka!

Plojestiből.

A »Mindenható« czár ide érkezvén,
azonnal egy pár száz muszkát küldetett a török
által a másvilágra, hogy az istennek megpa-
rancsolja, miszerint a győzelmet az orosz
fegyvereknek biztosítsa, mert különben. . .

MUSZKASÁG.

A muszka az oláhoknak, csakhogy
lelkesebben harcoljanak, gazdag ku-
koricza-termést igért adni.

A KRIPPÁRTI.

Muszkla.úr: Lékők! Andrásy. Hadd lám! Muszkla.úr: (mélle uti.) Bahn frei!
Bismark, Jonh.Bull: Vagy nenézd olyan közelről, vagy jól vigyázz a bőrödre!

Gambro & Co.

A Böske levele.

Ezen levél iratott Peczek Demeter vitéz virilgli káplár urnak, ki az grániczon szolgál a k. k. 38. Molinár regimentben 2-ik batalijon, 6-ik kompánia, 3-ik czugban czuksz fírer Flintával.

Szeretett kedves Demeter!

Ides szülém diktája most nekem ezt a néhány sor írást, hogy megírjam eben neked, hogy ha tán a törökök elen mentek, akkor gondoj mi ránk is és rám at e szerelmesedre, a ki te utánad epekedik, mint az gerlicze az ő párja után, hogy megkérjelek, hogy ha más csakugyan segítitek a muszkát, akkor legalább úgy segícsétek, hogy a törököt se báncsátok.

Mert mi idehaza megharagudnánk te rád, ha halanók, hogy azokat a jó törököt bántjátok, a kik mikor it nálunk jártak, mer mi is vótunk ám akkor Köcskőnéten, ides szülém, a te szülejid meg én begyalogótunk a tanyáru, hogy láthasuk úket, s hogy örütek szeginy törökök, mikor ides apád oda kajátota, hogy csak jása.

Inét Pestre mentek s ott asztán igazán a tanyerükön hordozták a pestiek, s bizony Demeter csinos leginyek is vótak azok, úgy elgondótam magamban, hogy ha te is ojan török vónál, azir én tigid még is csak úgy szeretnélek.

Azért ha háboruba tanátok menni, mikor aszt parancsója a gyenyerális, hogy a puskát megtöcsítetek, hát ne tegyetek gojót bele, hogy mikor lüni köll, csak szőjon, de ne árcson a töröknek. Mert ha

én megtudom, hogy te avagy bárki is az te embeleid közül, mer hisz azt irod ides szülejidnek, hogy te már virtigli káplár vagy és 10 embernek parancsosz, tehát mondom, ha csak egy törököt is meglütök, akkor én soha csak azt se mondom, hogy Peczek Demetert valaha ismertem, mert én magyar leányzó vagyok, s a ki a törököt bántja, az nekem is ellensigem!

Hanem a muszkát azt ütheted, azt nem bánom. Különösen van ott egy nagy veresóru koznyák, aszondja ides szülém, hogy ha azt megtanulod, annak ne adj pardont, mert az, mikor it nálunk jártak, édes szülejimék házánál a magnak való nagy sárga uborkát mind megette.

Ezeknek utána bezárom rövid írásomat s még egyczer kívánom, hogy a jóságos isten mihamaréb haza vezéreljen.

Iratódot az Varju tanyán az 1877-ik esztendőben.

Maradtam

szerető hived:

Kokán Böske s. k.
leányzó.

MUSZKA TIZPARANCSOLAT.

(Melyet a mohamedánok közt erjesztenek.)

1. A czár a te urad istened, idegen isteneid ne legyenek előtted; faragott faképet ne csinálj magadnak, hogy ott hagy mellette mint Sz.-Pál az oláhokot.

2. A czár nevét hiába ne vegyed!

3. Megemlékezzél róla, hogy piasztereket szentelj!

4. Atyádat és anyádat tizedeljed, hogy hosszú életü légy a földön, melyet urad czárod elvett tőled.

5. Ne ölj, ha megtámadunk.

6. Ne többnejüsködjél, mert azokra nekünk van szükségünk.

7. Ne orozz, — ha nem vagy orosz.

8. Igaz tanuságot ne szólj orosz felebarátod ellen Európa foruma előtt.

9. Orosz feleslegesbarátod feleségét bünre ne kívánjad, hogy háremörré ne tétessél.

10. Se bolondokházát, se harczmezejét, se szolgaságát se szolgáló leányát, se ökrét se szamarát se kancsukáját, se szibériáját, se egyébnemü jószágát ne kívánjad, mert megbánod. Amen.

A RÓMAI SZINKÖRBŐL.

(A juniusi 3-i nap.)

A galans király az »Egységgel« és »Nemzetiséggel« czélhoz jut Mastai gróf »Infallibilitása« és »Hierarchiája« előtt, a ki három lófejjel hátra marad. — Evviva!

Az aggleányság utja,

I. forró szakasz.

14-ik esztendő. Angyali ártatlanságu.

15. eszt. Lesüti szemét, ha férfi szól hozzá, de lopva reá pillant, bár el is fut.

16. eszt. Szívében új világ nyílik; társaságba fél menni; de jól esik, ha egy szép ifju megszólította.

17. eszt. A sok regényből már elképzelt magának egy olyan férfit, a milyet ő szeretni tudna, és a kivel bárhol és bármely viszonyok között szívesen élne — és persze boldogan.

18. eszt. Rátartás, ékesítgetés. A kitanult férfiak könnyen odavetett complimentját mind készpénznek veszi.

19. eszt. Meghuzza magát, csak hogy annál inkább észre vegyék.

20. eszt. Szépségéről mindenfelé beszélnek — azt ő jól tudja, örvend neki; hiszi, hogy nagyon sok imádója van.

21. eszt. Nem bánna már, ha férjhez mehetne; a férfiakkal bővebb beszédbe ereszkedik.

22. eszt. Egyik megkéri, de ő másformát akarna. Másik is oda ajánlja kezét, szívét, hanem ezzel sincs meglegedve.

23. eszt. Megszeppen pártáján, de még remél, s azért most is válogató.

24. eszt. Jelen van egy 25 esztendőös fiatal özvegyasszony lakodalmánt s haragszik a szép vőlegényre, hogy nem leányt vett el. — Kissé éles modoru azon ifjakhoz, a kik 18—19 éves leányoknak udvarolnak.

II. Heves szakasz.

25. eszt. Nagyon csudálkozik rajta, hogy még nem asszony.

26. eszt. Ifju leányok között szeret lenni, hogy az ifjakkal ő is együtt lehessen.

27. eszt. Megállapodott férfiak társaságát jobban kezdi szeretni, mint a csacsogó ifjakét.

28. eszt. Egy meglettetszke kapitány ejteget el holmit célja felől körülötte, s ezt ő egyáltalában nem veszi rossz néven.

29. eszt. Valahányszor lefekszik: sóhajt, valahányszor felkél: busul.

30. eszt. Megborzad, ha elgondolja, hogy vén kisasszonynak fogják hívni.

31. eszt. Az öltözködés sokkal hosszabban tart, mint azelőtt.

32. eszt. Nem szeret többé táncolni, mert nehéz jó táncost kapni — mondja, de még jóval a tánc kezdete előtt.

33. eszt. Csakugy hüledez, mikor a tükörbe tekint. — Ezt a kifejezést »minden mulandó« nagyon szereti alkalmazni a beszédben.

34. eszt. Felteszi magában, hogy akárki kérje, hozzá megy.

35. eszt. Kicsi gyermekekkel játszik, csókolja őket, és — sir magában.

36. eszt. Megtudja, hogy egy barátnője, ki 29 éves, jegyet váltott. Erőlteti magát, hogy neki gratuláljon, végre mégis csak összevesz vele.

37. eszt. Gyakrabban kezd templomba járni. A kebel szemléltetésének vége.

38. eszt. Minduntalan sopánkodik, hogy ez s amaz ismerősnője milyen szerencsétlen a férjével. Oh azok a férfiak! nem érdemlik, hogy egy jó leány csak egyet szóljon velek.

39. eszt. Egy hatvan éves gazdag férfi, kinek gazdasszonyra volna szüksége, izen neki, ha nem volna e kedve hozzá férjhez menni. Százezer forintnyi keresménye van, s ezt mind neki hagyja. A kisasszony »igen«-nel válaszol, de követe visszatér, hogy az öreg urat a guta megütötte.

40. eszt. Mindenbe belé elegyedik, s tanácsot tanácsra halmz.

III. Meleg szakasz.

41. eszt. Hedviget (a rokonszenves tollu német irónőt e század elejéről) olvassa.

42. eszt. Ninonnal vigasztalja magát, hogy annak még 50 éves korában is voltak imádói.

43. eszt. Régi hajlandósága, a »pletyka«, egész a lármázásig kitor belőle.

44. eszt. Szobaleányát rajta kapja, a mint egy ifjacskával enyelgett, s derekasan megczibálja.

45. eszt. Dicséri az apácza klastromok felállítását.

46. eszt. Macskákat tenyészt.

47. eszt. Kegyetlenül moralizál az ifju leánykák előtt, hogy a férfiak kelepcczébe ne essenek.

48. eszt. Burnóttal üzi a hosszú farsang unalmait.

49. eszt. Testvére leánykáját magához veszi, hogy felnevelje.

50. eszt. Pápaszemesen ül a divánon és harisnyákat kötöz.

51. eszt. A házasságról való legkissebb tréfát s egyéb szójátékot magára magyaráz, s haragosan csapja be az ajtót.

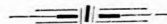
52. eszt. Ah! egy gonosz (a hogy vesszük) prüsszentés megszabadítja az előtte gyűlöletes világtól.

(F a g y p o n t az asszonynál nincs.)

AKADEMIKA.

— Páris és Pest. —

A párisi akadémián Sardou megbuktalja Audiffret-Pasquier herceget, a szenátus elnökét, pedig ennek az orléansi herceg a sógora; a magyar akadémiába Szigligeti nem tud bejutni gr. Szécheny Antaltól: ennek a sógora bizonyosan a Krisztus!

Glossák a cseh menifestumhoz.

Nyilt levél a pesti állatkerti igazgatóhoz.

Tekintetes Igazgató úr!

Hallván miszerint a pesti állatkertből elveszett volna egy kigyó és olvasván túlfelől a csehmanifestumban, hogy »az ifjú Oroszország, mint Herakles, megfojtá a kigyót:« bátor vagyok a tisztelt igazgató urat figyelmeztetni, hogy vajjon nem a mi elveszettnek állított kigyónkat érte e ez a tragedia? Én sejtetek valamint.

Tisztelettel

egy érdeklődő a publikumból.

T. ez. Rieger urnak Práyába.

»Ön azt mondja, hogy én már vén vagyok. Bizony, ha csak csehek és muszkák lettek volna a világon, nem lennék ily előhaladott korban. Egyébiránt ne hidje, hogy a panszláv szájkodásokból való felelemben valaha egy hajszálom is megszükkült. Illő tisztelettel maradok

Európa.

FULÁNKOK.

Zene iránti fogékonyság.

Jutka bolondja egészen a szép zeneszónak. Azért csak
A baka bandából válogatott szeretőt!

„Szépités.“

Mig neje lány volt, György rárakta a csillagokat mind;
És ma lehordja naponként »Ravissante«-ja miatt!

A féltékeny feleség.

Kékszemüvegje gyanus volt; ámda nyomára akadunk:
»Zöldszemű szörnnyeteget« rejt az a férje elől!

Okos a német!

Árpankenyér, czibere s más árpanemű csak a tóté; —
Lám a sováb de okos, ő a levét szereti!

A török néphez.

Durva orosz keze nem törhet titeket meg: a félhold,
Tartósan ragyog, — az északi fény ephemer!

NIMRÓD.

Intés.

Tul vagy a két x-en. Hej, gyors az idő! Ezután már
Hull arcórszádnak szirma tavaszkor is ám!

Ellentét.

Uj mezt ölt a virág, ha tavasz jön, mind. Te meg egyre
Meztelenebbül jársz. Mért van ez, ó Fridolin?

A testvériség következménye.

A maga módja szerint bár: Ilka az izlam után megy.
Több nőt tart a török: férje vagyon neki több.

Az izlam előnye.

Bár az orosz hordáktól nem: követőd azonban
A perpatvartól biztosítád, Mahomed!
Itten az asszony mindig a férjre veszekszik, a míg ott
Egymással kapkod hajba a két feleség.

TIMON.

ADOMÁK.

Katonásan.

Kórházba jutott a magyar katona. Roszul volt,
se nem evett, se nem ivott. A felügyelő pár napig
csak elnézte, de végre is lelkiismereti dolognak tartotta a beteget illetően szókkal biztatgatni:

— Esznyi, isznyi! Ha nem esznyi: kivisznyi!

A sugás eredményei.

— Milyen a széntulphát szagjadomine?

— (Sajátszerű.)

— Sajtszerű!

— Minő betegség gyötörte Thorstensont

— (A köszvény!)

— Thorstensont a közvélemény gyötörte!

Kérem bakók fejezték le I. Károly Angol királyt?

(Bársony álcásbakók!)

— Aranypálczásbakok.

— Melyik volt az újvilág legnagyobb állata?

— (Mamuth.)

— Pamut kérem alásan!

A keresztési kurátor nyelvvirágából.

Bajos ezekből válogatni, mert többnyire vastagok s borizüek; azért csak egy kettőst közlünk.

Déltájában beállított a jegyzőhöz. elbeszélgett, egyszer látja, hogy az ebédet akarjak bevinni, ezen szóval vette kalapját:

— Elmengyek már, mert időntúlvaló helytelenségem által meg talál hivelni az a kis meglelé.

Egyszer egy hadnagyocskát szállásoltak hozzá, a ki az istállót erővel leakarta foglalni lovai számára, de az öreg nem engedte, hevesen össze szólalkoztak, míg végre a hadnagy engedett az öreg fenyegetőzéseire, s elnevetve magát kérdi: kicsinált volna, gazda?

— Hát csak megpróbáltam volna, hogy szalad el egy széllel bélelt pürcs, az örökségével (a hadnagyocská — herczeg volt.)

Egyszer a postán levelet ezen szókkal adta át: »Ezt a sürgősre teszem, háztelek könyvi iroda van benne!«

Egy menyasszonynak így gratulált: »Kivánok álthatatos egészséget a városunkat gyarapító öröklők foganatosításához!«

Egyszer a jegyző megkérte, vegyen neki lovat a vásáron, vett is az öreg, de mire haza hozta, kiütött rajta keh; a jegyzőségéd mindjárt észte vette, s kérdi az öregtől: Hát bácsi ért maga a lóhoz? — Hogy ne! hiszen lovak közt nőttem fel.

Leányok katechizmusa.

A káplán úr a heidelbergai kátéból kérdi ezt a kérdést: »Mi a te egyetlen egy vigasztalásod életedben s halálodban?« A kérdés a legidősebb leánykát érte, s az elnevette rá magát. — Nos, mit nevet? szól a káplán, feleljen illedelmesen, »mi a te egyetlen egy vigasztalásod életedben s halálodban?«

— Már ha megkell vallani, felel a leány, — egy szép szabólegény a bárány utcában.

Mondva készült gödör.

Egy utas, ki Turra igyekezett, a »Szász halom« mellett az uton levő nagy gödörbe fordult.

Mikor feltápászkoznak, bosszankodva kérdi a a kocsistól, »hogya lehet hid elébe gödröt ásatni?« A kocsis jó hiszeműen felelte:

— Köz munkába csinálták!

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Végzés.

Miután bebizonyult, hogy a büntény nem vádlott, hanem panaszos lopta el: ennél fogva panaszos felmentetik.

Turi kapitányi megjűzés.

»Szendy Antal ezenneli fels:ólítása, hogy bírósági szeméjességem elébe 2 forint adósságom lefizetni akarván elővezetés terhe alatt jelenjen meg.«

Nemzetközi fekete burnót czég.

Fekete Bernát olajszinnyomatu-képek műkereskedése, Budapest—Bécs. (Az három ómahó.)

Tisztelt uram!

Hogy vállalatomnak, különösen nemzetközi (!) irányban nagyobb lendületet adhassak, másrésztől az olajszinnyomatu-képek termelését¹⁾ nagyobb hatálylyal eszközölhessem²⁾ elhatároztam tevékenységem gyűpontját Bécsbe helyezni át.³⁾

Midőn erről tudósítani van szerencsém, bátorokodom egyuttal becses tudomására hozni, hogy f.évi május elsőtől vállalatom és irodám Bécsben⁴⁾ Schottenring, Herzgasse 7. sz. a. is képviselve leend. — Budapesten pedig marad⁵⁾ mint eddig, Wurm-utca 2.

Tisztelettel kérem tehát jóakarátát irántam továbbra is megtartani, annál is inkább, mert becses megrendeléseinek teljesítése, és azoknak művészi kivitelére⁶⁾ ezentul még nagyobb gondot fordíthatok, a mennyiben Bécsben a művészet és műipar jelentékenyebb segédeszközei állnak rendelkezésemre stb.

Tevékenységem nagyobb mérvű kiterjedése, hazai iparunk-, és különösen műiparunknak⁸⁾ csak előnyére leend, annak ezen a téren nagyobb lendületet fog adni; mivel minden munkát, melyet vállalatom igényel, ezentúl is Budapestben szándékozom végrehajtatni⁹⁾ valamint a hozzám intézett megrendelések kivitelét egyedül innét eszközöltemdem.

Kiváió tisztelettel¹⁰⁾

Fekete Bernát.

Könyvkészletem és műárúim hátralevő részét Wurm utca 2. sz. alatti helyiségemben tovább is végelárusítom.

¹⁾ E kifejezés tán jobban illenek az almára! — ²⁾ Már gyártja is! — ³⁾ Szegény Bécs! — ⁴⁾ Hála istennek! — ⁵⁾ Mégis! ⁶⁾ Sohasem volt! — ⁷⁾ Már t. i. a megrendelések művészi kivitelére. — ⁸⁾ Hát még az almakereskedőknek! — ⁹⁾ Már t. i. Bécsben levő jelentékenyebb segédeszközökkel! — ¹⁰⁾ És feltűnő „nemzetközi“ bátorsággal.

